

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol fiind soluționarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții în contradictoriu cu pârâtele având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

La apelul nominal făcut în ședința publică de astăzi, se prezintă reclamanții, prin avocat, lipsind pârâții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată că la data de 05.12.2024, prin Compartimentul Registratură al acestei instanțe, pârâții au depus la dosarul cauzei *alte adrese*.

Instanța acordă cuvântul cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta reclamanților, avocat, arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți, apreciind că este o problemă de aplicare a legii în timp, cu privire la ambele aspecte puse în discuție.

Instanța reține că au fost puse în discuție patru aspecte, apreciind că erau necesare și utile niște propuneri din partea părților.

În apărare, doamna avocat învederează că oarecum a anticipat că s-ar putea pune în discuție Ordonanța nr. 62/2024.

Instanța aduce la cunoștința doamnei avocat că acesta a fost motivul pentru care la termenul precedent s-a dispus amânarea cauzei.

Reprezentanta reclamanților, avocat, aduce la cunoștința instanței că abia în ziua anterioară ședinței de judecată a reușit să ia act de conținutul încheierii de ședință din data de 10.10.2024.

Totodată, aduce la cunoștința instanței că se obligă a formula un punct de vedere scris, în termen de 5 zile, cu privire la toate cele patru aspecte înverdate.

Instanța aduce la cunoștința doamnei avocat că în urma cercetărilor efectuate, a constatat că Înalta Curte nu a fost sesizată cu privire la aceste aspecte, existând pe rol doar sesizări oarecum conexe.

Totodată, aduce la doamna avocat că pârâții au formulat și depus la dosar, în scris, punctul de vedere.

În aceste condiții, reprezentanta reclamanților, avocat, solicită instanței să acorde un termen scurt pentru a avea posibilitatea să formuleze în scris poziția.

Instanța aduce la cunoștința doamnei avocat că nu se va dispune amânarea cauzei. În schimb, urmează să rețină cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta reclamanților, avocat, arată că nu se opune, solicitând ca pronunțarea să fie amânată, pentru a avea posibilitatea să-și formuleze în scris poziția.

Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 Cod proc. civ.,

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de

Pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de astăzi,

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol fiind pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor OUG nr. 62/2024, în cauza privind pe reclamantii în contradictoriu cu pârâtele, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Prin Compartimentul Registratură al acestei instanțe, au fost depuse la dosarul cauzei următoarele:

- la data de, alte adrese, din partea pârâților;
- la data de, note scrise, din partea reclamantilor.

Se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce constituie parte integrantă din prezenta când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru data de astăzi,

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 Cod proc. civ.,

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de

Pronunțarea va avea loc prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată astăzi,, și pusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

ÎNCHEIERE – sesizare ICCJ

Ședința publică din

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol fiind pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în temeiul dispozițiilor OUG nr. 62/2024, în cauza privind pe reclamanții, în contradictoriu cu pârâtele, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce constituie parte integrantă din prezenta când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra sesizării ICCJ pentru data de, iar ulterior pentru data de astăzi,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Tribunalului la data de 18.01.2023, reclamanții au solicitat:

- obligarea pârâților la plata drepturilor salariale cuvenite acestora în calitate de angajați ai, reprezentând munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, pentru perioada de timp cuprinsă între 16.03.2020- 8 martie 2022 sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană și neachitate, stabilite în baza HCL nr. ..., pentru perioada iulie - septembrie 2021, sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană reprezentând diferențe neachitate dintre valoarea stabilită și alocată bugetar și cea achitată pentru perioada octombrie 2021 — decembrie 2021 , sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană începând cu ianuarie 2022, în limita ultimului buget aprobat prin HCL nr., până la întocmirea și votarea unui nou buget, sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății

Reclamanții au înțeles să invoce excepția de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Sighetu Marmăției ,nr. în ceea ce privește art. 3 alin 6 respectiv prevederea constând în: *"la capitolul 61.02 Ordine publică și siguranță națională, titlu 20, bunuri și servicii, se majorează cu suma de 14,14 mii lei pentru poliția locală în vederea*

asigurării finanțării cheltuielilor generate de alocarea normei de hrană în cuantum de 202 lei/lună/persoană , sumă netă începând cu luna octombrie 2021 ”.

- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată

În susținerea acțiunii, reclamantii au arătat că sunt angajați în cadrul , în funcțiile de

Prin Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020 a fost instituită starea de urgență pe teritoriul României, având în vedere evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS- CoV-2 la nivelul a peste 150 de țări, precum și declararea „*Pandemiei*” de către Organizația Mondială a Sănătății, la data de 11.03.2020.

Potrivit art. 5 alin.1 din Decretul nr. 195/2020: „*Coordonarea integrată a măsurilor de răspuns cu caracter medical și de protecție civilă la situația de urgență generată de COVID-19 se realizează de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, în colaborare cu Ministerul Sănătății și cu celelalte instituții implicate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.557/2016 privind managementul tipurilor de risc*”.

De asemenea, conform art. 1 din Anexa 1 la Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020, referitoare la măsurile de primă urgență cu aplicabilitate directă, „*Politia Locala se subordonează operațional Ministerului Afacerilor Interne*”.

Prin Decizia nr. a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost asimilat polițistului din cadrul Ministerului de Interne, iar în perioada respectivă tot personalul a lucrat sub directă îndrumare și conducere a Poliției Ministerului de Interne, întreprinzând aceleași activități ca polițiștii din subordinea M.A.I., pentru care aceștia au fost remunerați în situația în care au efectuat ore suplimentare.

Referitor la activitatea instituțiilor publice din cadrul Sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională, în art.7 din Decretul nr. 195/2020 s-a reglementat că: „*Pentru ca efectivele instituțiilor din cadrul Sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională să fie mereu la dispoziție în scopul intervenției în cazuri reale generate de pandemia de COVID-19, pe perioada stării de urgență, se suspendă exercițiile, simulările, aplicațiile și orice alte activități care pot interfera cu măsurile luate de autoritățile competente destinate prevenirii și combaterii răspândirii infecțiilor cu COVID-19, cu excepția celor cu caracter militar desfășurate în poligoanele de instrucție*”.

Necesitatea efectuării de muncă suplimentară la nivelul instituției a rezultat urmare a stabilirii unor obligații ale Poliției Locale cuprinse în Ordonantele militare emise în perioada 17.03.2020 — 13.05.2020 (1-5, 7-12) sub coordonarea operațională a Ministerului Afacerilor Interne și ulterior datorită menținerii stării de alertă.

Potrivit art. 50 din OUG 70/2020 „(1) *În situația stabilirii stării de alertă potrivit legii, pe durata acesteia, Poliția Română conduce operațional, prin inspectoratele de poliție județene/Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, poliția locală care funcționează în raza de competență a acestora.*

(2) *Conducerea operațională în sensul alin. (1) vizează natura misiunilor ce pot fi încredințate structurilor de poliție locală, zonele și modul de acțiune, fluxurile informaționale și modalitățile de comunicare la nivel instituțional, modul de raportare a alocării resurselor și raportarea evenimentelor.*

(3) *Resursele necesare desfășurării activității poliției locale în condițiile alin. (1) se asigură de către unitățile administrativ-teritoriale din care fac parte.*

ART. 51

(1) Șefii inspectoratelor de poliție județene/Direcției Generale de Poliție a Municipiului București stabilesc, prin dispoziție, modalitatea de angrenare a poliției locale în cadrul activităților realizate de unitățile de poliție din subordine, precum și responsabilitățile și modul de acțiune al acestora.

(2) Dispozițiile emise potrivit alin. (1) se modifică atunci când situația operativă o impune.

(3) Dispozițiile emise potrivit alin. (1) și (2) se transmit unităților de poliție din subordine nominalizate în cuprinsul acestora, precum și poliției locale pentru punere în aplicare de îndată.

ART. 52

În aplicarea prevederilor art. 50 și art. 51, inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române poate emite dispoziții cu privire la stabilirea modalității de angrenare a poliției locale în cadrul activităților realizate de unitățile de poliție, a responsabilităților și a modului de acțiune al acesteia.

Aceste dispoziții legale au fost aplicate în fapt prin coordonarea operațională a personalului poliției locale, a întregului personal cu atribuții polițienești, direct prin structurile teritoriale în a căror rază de competență funcționau, pe perioada stării de urgență și perioada stării de alertă, astfel că nu au mai putut fi acordate zilele libere pentru munca suplimentară prestată.

Aceste acte administrative, au fundamentat necesitatea acordării sporului și imposibilitatea acordării timpului liber, în condițiile existenței fundamentul juridic conform art.35 alin. 2 din OUG nr. 144/2018, art. 53 din Decretul Președintelui României nr. 195/16 martie 2020 și art.7 din Decretul Presedintelui Romaniei nr. 240/14 aprilie 2020, pentru plata sumelor de bani corespunzătoare.

Cu privire la cadrul legal ce reglementează acordarea sporului pentru muncă suplimentară, reclamantii au solicitat a se reține că în temeiul art. 35 alin. 1 și 2 din OUG nr. 144/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, s-a stabilit că *prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2019-2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.*

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 2020-2021, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenit(ă) ”.

Potrivit art. 21 din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, sporul pentru muncă suplimentară se acordă astfel:

Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

(5) La locurile de muncă la care durata normală a timpului de lucru a fost redusă, potrivit legii, sub 8 ore pe zi, depășirea programului de lucru astfel aprobat se poate face numai temporar, fiind obligatorie compensarea cu timp liber corespunzător.

(6) Prevederile prezentului articol nu se aplică persoanelor salarizate prin plata cu ora, prin cumul de funcții în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice ori persoanelor angajate cu timp parțial.

Astfel cum s-a putut observa din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. 1 din OUG nr. 144/2018, regula generală este că munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se compensează numai cu timp liber corespunzător acestora.

Însă art. 35 alin. 2 din OUG nr. 144/2018 a reglementat excepția de la acesta regulă, în sensul că pentru activitatea desfășurată de personalul civil din instituțiile publice de ordine publică în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Poliția Locală se încadrează în categoria instituțiilor publice de ordine publică, conform art. 1 alin. 1 din Legea nr. 155/2010.

Prin art. 53 din Decretul Președintelui României nr. 195/16 martie 2020 s-a prevăzut că „În perioada stării de urgență, drepturile prevăzute la art. 35 alin. (2)-(8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, se acordă fără a se ține cont de obligativitatea încadrării în limita de 3% prevăzută la alin. (4) și (5) ale aceluiași articol și fără a ține cont de plafonul maxim de ore anual stabilit la alin. (6) al aceluiași articol”.

De asemenea, prin art. 7 din Decretul nr. 240/14 aprilie 2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României s-a arătat că „Pe durata prevăzută la art. 1, se mențin

măsurile dispuse prin actele emise pentru punerea în executare a Decretului nr. 195/2020, în măsura în care prin prezentul decret nu se dispune altfel”.

Mai mult decât atât, în art. 2 din Anexa 1 - Măsurile de primă urgență cu aplicabilitate directă – s-a arătat că „*Poliția Locală se subordonează operațional Ministerului Afacerilor Interne*”.

Din coroborarea acestor dispoziții, s-a putut reține că prin art. 53 din Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020 s-a reglementat aplicabilitatea art. 35 alin. 2 din OUG nr.144/2018 în sensul plății sporurilor acordate pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus saptamanal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează.

În ceea ce privește dreptul la normă de hrană.

Legea nr. 155/2010

„Art. 35¹— (1) Autoritățile administrației publice locale pot acorda în limita bugetului aprobat, prin hotărâre a consiliului local, norma de hrană personalului poliției locale conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Astfel, reclamanții au apreciat că sunt îndreptățiți la dreptul respectiv, dar acordarea efectivă a contravalorii sale este lăsată la aprecierea autorității locale, în condițiile art. 35 indice 1 din Legea nr.155/2010.

HG nr. 171/2015 coroborat cu Ordinele Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice emise în baza hotărârii de guvern, a prevăzut condițiile de acordare și cuantumurile normelor de hrană . Astfel conf. art. L din HG 171/2015, personalul poliției locale încadrat potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea poliției locale nr. 155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, poate beneficia de hrană gratuită, pe timp de pace, în baza normei de hrană zilnică stabilită conform prezentei metodologii.

Art. 2, a statuat că:

(1) Consiliul local poate aproba, prin hotărâre, acordarea normei de hrană pentru personalul poliției locale, în limita bugetului aprobat, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei hotărâri.

(2) În înțelesul prezentei hotărâri, norma de hrană reprezintă alocația de hrană zilnică de care beneficiază personalul poliției locale în activitate, în limita plafoanelor calorice.

(3) Normele de hrană zilnice pentru personalul poliției locale sunt următoarele:

a) norma nr. 6, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiar fiind personalul poliției locale în activitate prevăzut la art. 14 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 155/2010, republicată, cu completările ulterioare, și personalul de conducere;

b) norma nr. 1, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiar fiind personalul poliției locale în activitate prevăzut la art. 14 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 155/2010, republicată, cu completările ulterioare;

c) norma nr. 12 "B", potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, normă suplimentară pentru personalul poliției locale în activitate care lucrează în ture sau schimburi.

Art. 6: *Alocația valorică a normei de hrană, precum și actualizarea acesteia conform legii se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

Art. 7: *În cazul în care în bugetul local nu există resurse financiare suficiente pentru a susține acordarea normei de hrană stabilite potrivit prezentei hotărâri pentru întregul an, autoritățile administrației publice locale pot stabili perioade de acordare mai mici de un an calendaristic. În concluzie, legea nu prevede posibilitatea ca prin HCL să se reglementeze alte valori ale normelor de hrană.*

În concluzie, reclamantii au susținut că legea nu prevede posibilitatea ca prin HCL să se reglementeze alte valori ale normei de hrană.

În ceea ce privește cuantumul normei de hrană

Prin Ordinul Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 496/2015 (publicat în M. Of. nr. 215 din 31 martie 2015) privind contravaloarea alocației valorice a normei de hrană acordată personalului poliției locale s-a stabilit contravaloarea alocației valorice a normei de hrană, după cum urmează:

"a) norma nr. 1, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare -18 lei/zi;

b) norma nr. 6, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare - 24 lei/zi;

c) norma nr. 12 "B", potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare - 2 lei/zi."

Prin Ordinul nr. 355/2015 pentru modificarea Ordinului ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 privind contravaloarea alocației valorice a normei de hrană acordată personalului poliției locale (publicat în M. Of. nr. 546 din 22 iulie 2015) s-a stabilit contravaloarea alocației valorice a normei de hrană, după cum urmează:

"a) norma nr. 1, potrivit anexei nr. 1 la OUG 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, apărare națională, ordine publică și siguranță națională, rep.cu modificările și completările ulterioare - 21 lei/zi;

b) norma nr. 6, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare -27 lei/zi".

Inclusiv lit. c), care rămâne nemodificată.

Prin Ordinul MDRAP nr. 502/2015 pentru modificarea dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 valorice a normei de hrană acordată personalului poliției locale din 14 august 2015 s-a stabilit contravaloarea alocației cum urmează:

"a) norma nr. 1, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanțe drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările -19 lei/zi;

b) norma nr. 6, potrivit anexei nr. 1 la Ordin, republicată, cu modificările și completările ulterioare – 25"

Inclusiv lit. c), care rămâne nemodificată.

Prin Ordinul MDRAP nr. 776/2015 pentru modificarea dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 valorice a normei de hrană acordată personalului poliției Oficial nr. 737 din 01 Octombrie 2015 s-a stabilit contravaloarea de hrană, după cum urmează:

a) norma nr. 1, potrivit anexei nr.1 la Ordonanța Guvernului 26/1994 drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului ordine publică și siguranță națională, - republicată, cu modificările - 25 lei/zi;

b) norma nr. 6, potrivit anexei nr. 1 la Ordonanța Guvernului 26/1994 republicată, cu modificările și completările ulterioare - 32 c) norma nr. 12 "B", potrivit anexei nr. 1 la 32 lei/zi.

c) norma nr. 12 "B", potrivit anexei nr. 1 la 32 lei/zi. c) norma nr. 12B potrivit anexei nr. 1 la OG26/1994 rep cu modificările și completările ulterioare — 5 lei/zi,

Deși legiuitorul a reglementat prin art. 35 ind 1 din Legea 155/2010 dreptul personalului poliției locale de a beneficia de norma de hrană începând cu data de 1.01.2015, în cuantumurile stabilite prin OG26/1994 și Ordinele MDRAP enumerate anterior, reclamantilor nu li s-a acordat dreptul la întreaga valoare stabilită de lege.

Astfel, deși potrivit HCL nr ... „valoarea normei de hrană, a fost aprobată pentru anul 2021 la nivelul sumei de 960 lei/ persoană, această sumă a fost încasată de reclamant integral în perioada ianuarie 2021- iunie 2021. În luna iulie 2021 aceasta a fost plătită jumătate, în august și septembrie 2021 nu a fost achitată nici o sumă de bani cu titlu de normă de hrană iar prin HCL începând cu octombrie 2021, norma de hrană a fost alocată la nivelul sumei de 202 lei/persoană.

Astfel, pentru perioada iulie -septembrie 2021, norma de hrană s-a impus a fi alocată potrivit dispozițiilor legale aplicabile reclamantilor, aceasta fiind aprobată și alocată bugetar prin HCL ...,

Cu privire la perioada începând din octombrie 2021, care a intrat sub incidența HCL nr., norma de hrană a fost stabilită la nivelul sumei de 202 lei net/ persoană /lună.

Potrivit dispozițiilor legale invocate, valoarea normei de hrană nu poate fi stabilită la alt cuantum decât cel prevăzut de Ordinul MDRAP nr. 776/2015 pentru modificarea dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 valorice a normei de hrană acordată personalului poliției Oficial nr. 737 din 01 Octombrie 2015.

Astfel, reclamantii au susținut că norma de hrană trebuie alocată la nivelul aprobat de dispozițiile legale, cuantumul ei nu poate fi stabilit prin hotărâre de consiliu local nici în sensul majorării și nici al diminuării ei. Aprobarea finanțării în vederea alocării normei de hrana prin HCL începând cu luna octombrie 2021 s-a impus a fi realizată la valoarea integrală de 960 de lei . Potrivit dispozițiilor legale invocate, dacă în bugetul local nu există resurse financiare suficiente pentru a susține acordarea normei de hrană stabilite potrivit HG nr. 171/2013 pentru întregul an, autoritățile administrației publice locale pot stabili perioade de acordare mai mici de un an calendaristic dar nu pot diminua suma. Prin urmare, s-a susținut că intervenția Consiliului local poate viza numai perioada de acordare a alocatiei nu și cuantumul ei. Sub acest, reclamantii au apreciat că HCL nr. este nelegală.

Deși HCL nr. a rectificat bugetul Municipiului Sighetu Marmăției, în sensul majorării bugetului cu suma de 14,14 mii lei în vederea asigurării finanțării cheltuielilor legate de alocarea normei de hrană pentru poliția locală începând cu luna octombrie 2021, în realitate hotărârea de Consiliu Local a modificat bugetul alocat inițial prin HCL nr. cu privire la norma de hrană, reducând-o de la suma de 960 de lei la suma de 202 lei în mod nejustificat.

Rectificare bugetară, nu a avut corespondent și nu este corelată cu HCL nr., rectificarea bugetului prin reducerea finanțării nu are o justificare legală, suma cu care s-a diminuat alocația bugetară a normei de hrană a fost direcționată în anul 2021 pentru cheltuieli

care nu au mai fost realizate ulterior astfel că HCL a fost apreciat ca fiind nelegală și prin prisma acestui aspect.

În condițiile în care instanța va admite excepția de nelegalitate a HCL, ca o consecință a admiterii excepției reclamanții au apreciat că se impune ca instanța să nu țină cont de prevederile acesteia, sens în care în legătură cu norma de hrană, devin incidente dispozițiile HCL nr. care stabilesc în buget o sumă de 960 de lei cu titlu de normă de hrană alocată, potrivit dispozițiilor legale.

Reclamanții au susținut că Admiterea Excepției are drept consecință și împrejurarea că în lipsa unei hotărâri valabilă cu privire la bugetul alocat normei de hrană, sunt aplicabilă până la votarea unui nou buget, prevederile HCL nr. ..., astfel că pârâții datorează cu titlu de normă de hrană sumele stabilite și aprobate în baza acestei hotărâri.

Dispozițiile legale aplicabile excepției de nelegalitate

Reclamanții au susținut că dispozițiile art. 4 alin 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, text de lege care constituie temeiul de drept al excepției invocate, prevăd că *„Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate”*, iar potrivit art. II alin. 2 teza finală din Legea nr.262/2007, *„Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr.554/2004, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ”*.

Reclamanții au arătat că pentru admisibilitatea excepției de nelegalitate se cer întrunite următoarele cerințe:

1. să se refere la verificarea legalității unui act administrativ;
2. să aibă ca obiect un act administrativ unilateral cu caracter individual;
3. existența unui proces aflat pendinte;
4. de actul administrativ care face obiectul excepției de nelegalitate să depindă soluționarea litigiului pe fond;

În cauză, în raport de obiectul litigiului, s-a putut susține că este întrunită cerința prevăzută de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, ca soluționarea fondului să depindă de actul administrativ atacat pe excepție.

Cu privire la calitatea procesuală pasivă, reclamanții au susținut că pârâta are calitate procesuală pasivă în calitate de emitent al HCL nr. act administrative contestat. Această opinie a fost grefată pe conceptul de capacitate administrativă ori capacitate de drept administrativ. În jurisprudență s-a considerat că, în materie de contencios administrativ, calitatea procesuală derivă din capacitatea administrativă de a emite acte administrative cu caracter individual sau normative. Mergând pe calea acestui raționament, autoritățile administrației publice locale vor avea întotdeauna calitate procesuală pasivă într-un proces judiciar în care sunt contestate actele administrative emise de acestea. Autoritățile administrației publice din comune, orașe și municipii sunt consiliile locale, ca autorități deliberative, și primarii, ca autorități executive. În conformitate cu prevederile legale, pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite de lege, autoritățile administrației publice locale emit acte administrative. În virtutea acestei prerogative, de a emite acte administrative în anumite domenii reglementate de lege, a rezultat că au calitate procesuală pasivă de a sta în judecată în litigiile derivate din aceste acte administrative.

Așadar, această interpretare se bazează pe faptul că, în virtutea atribuțiilor prevăzute de lege, de a emite acte administrative, consiliile locale, primarii, consiliile județene justifică calitate procesuală pasivă în litigiile derivate din actele administrative pe care le emit. În acest sens, s-a susținut că unitatea administrativ - teritorială nu se poate substitui autorităților administrației publice locale, neavând răspundere legală în privința actelor administrative emise la nivel local.

Cu privire la calitatea procesuală pasivă a, unitățile administrativ-teritoriale sunt titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii.

Îm drept, au fost invocate disp. art. 4 din Legea nr. 554/2004 modificată, Ordinul MDRAP nr. 776/2015 pentru modificarea dezvoltării regionale și administrației publice nr. 496/2015 valorice a normei de hrană acordată personalului poliției Oficial nr. 737 din 01 Octombrie 2015, art. 35 indice 1 din Legea nr. 155/2010, Art. 1 și următoarele din HG nr. 171/2015, art. 53 din Decretul Președintelui României nr. 195/16.03.2020, Ordonanța Guvernului nr. 26/1994.

Prin **întâmpinarea** din data de 21.02.2023, cu titlu preliminar, pârâții au invocat **excepția lipsei procedurii prealabile administrative și implicit a inadmisibilității acțiunii** în temeiul art. 32, art. 245 și urm. din NCPC, motivat de următoarele:

- nu s-a formulat niciodată nici o cerere pentru îndeplinirea procedurii prealabile administrative prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, având ca obiect plata drepturilor salariale cuvenite reprezentând munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează;

- de asemenea, nu s-a formulat niciodată nici o cerere pentru îndeplinirea procedurii prealabile administrative prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, având ca obiect plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană și neachitate, sau a unor diferențe neachitate dintre valoarea stabilită și alocată bugetar și cea achitată.

Sub aspectul excepției inadmisibilității, și în această situație, pârâții au invocat dispozițiile, art. 7 alin 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, coroborate cu art. 25 - 26 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice și art. 193 din Cod Proc. civ., potrivit căroră; „*Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la art. , dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului*”. Prin urmare, sesizarea instanței se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, dacă legea prevede în mod expres aceasta. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată.

Asfel, pârâții au considerat că excepțiile invocate sunt întemeiate, și au solicitat admiterea lor.

2. Excepția inadmisibilității cererii privind neatacarea HCL nr. privind aprobarea bugetului local al municipiului Sighetu Marmației pe anul 2021, unde norma de hrană pentru a fost alocată la nivelul sumei de 202 lei/persoană.

Această hotărâre a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale în vigoare, fiind fost respectate dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind norme de tehnică legislativă, așa cum la art. 3 se prevede că:

-(1) Normele de tehnică legislativă sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativă legislativă, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții.

-(2) Normele de tehnică legislativă se aplică, în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale."

De asemenea, au fost respectate prevederile Legii nr. 52/2003 republicată, privind transparența decizională în administrația publică - proiectul de hotărâre a fost publicat pe pagina proprie de internet a instituției și a fost afișat la sediul Primăriei municipiului Sighetu Marmației, de asemenea, a fost în dezbatere publică, fiind îndeplinită și respectată procedura legislativă în acest sens, tocmai pentru ca cei interesați să poată formula obiecțiuni. Reclamanții nu au adus obiecțiuni cu privire la hotărârea prin care s-au stabilit sumele reprezentând norma de hrană a polițiștilor locali.

3. Excepția tardivității și decăderea, referitor la invocarea de către pârâți a excepției de nelegalitate a HCL nr. privind aprobarea rectificării bugetului local al municipiului Sighetu Marmației pe anul în curs.

Prin acțiunea formulată s-a atacat, printre altele, Hotărârea Consiliului Local a municipiului Sighetu Marmației nr. privind aprobarea rectificării bugetului local al municipiului Sighetu Marmației pe anul în curs, acțiune care potrivit Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, trebuia introdusă în termen, astfel potrivit art. 11 din legea mai sus menționată:

(1) Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluționare a cererii;

b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.

(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ unilateral, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data emiterii actului."

În acest sens, după cum s-a putut observa, a fost depășit termenul legal, prin urmare, nerespectarea unui termen procedural este sancționat cu decăderea, în condițiile în care legea a stabilit că exercitarea unui drept trebuie să se facă într-o anumită etapă a procesului sau într-un anumit moment procedural.

În fapt

Prin acțiunea introductivă reclamanții au solicitat:

- obligarea pârâților la plata drepturilor salariale cuvenite acestora în calitate de angajați ai, reprezentând munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, pentru perioada de timp cuprinsă între 16.03.2020- 8 martie 2022 sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană și neachitate, stabilite în baza HCL nr., pentru perioada iulie - septembrie 2021, sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană reprezentând diferențe neachitate dintre valoarea stabilită și alocată bugetar și cea achitată pentru perioada octombrie 2021 — decembrie 2021 , sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății efective;

- obligarea pârâților la plata sumelor datorate cu titlu de normă de hrană începând cu ianuarie 2022, în limita ultimului buget aprobat prin HCL nr., până la întocmirea și votarea unui nou buget, sume ce vor fi indexate cu indicele de inflație la data plății

Reclamanții au înțeles să invoce excepția de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Sighetu Marmației ,nr. în ceea ce privește art. 3 alin 6 respectiv prevederea constând în: *"la capitolul 61.02 Ordine publică și siguranță națională, titlu 20, bunuri și servicii, se majorează cu suma de 14,14 mii lei pentru poliția locală în vederea asigurării finanțării cheltuielilor generate de alocarea normei de hrană în cuantum de 202 lei/lună/persoană , sumă netă începând cu luna octombrie 2021 "*.

- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată

Pe fondul cauzei, pârâții au solicitat instanței să constate că prezenta acțiune este inadmisibilă și netemeinică pentru următoarele motive:

1. Salariile de bază ale personalului din cadrul administrației publice locale se stabilesc de către ordonatorul de credite în baza hotărârii consiliului local, respectiv consiliului județean între o limită minimă și o limită maximă, astfel încât, acestea împreună cu celelalte elemente salariale prevăzute de lege, să nu depășească indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, consiliului județean/viceprimar al Municipiului București, ca nivel maxim.

Limita minimă = salariul minim brut pe țară;

Limita maximă = indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean, exclusiv majorarea de la art. 16 alin. (2).

Salariile de bază ale personalului din cadrul poliției locale se vor regăsi în grila de salarizare elaborată și aprobată de Consiliul local/consiliul județean, și ca atare vor fi salarizați potrivit acestei grile, și a celorlalte prevederi ale art. 11.

2. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

Art. 7 lit. m: *"venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar"*.

Art. 11, alin. (1):

(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(la 31-03-2018, Alineatul (1) din Articolul 11 , Secțiunea 1 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 1, Articolul II din LEGEA nr. 80 din 28 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 276 din 28 martie 2018)

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

3. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice „republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art.25 și 26, a prevăzut că:

Articolul 25

Elaborarea bugetelor

Proiectele bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) se elaborează de către ordonatorii principali de credite, avându-se în vedere:

a) prognozele principalilor indicatori macroeconomici și sociali pentru anul bugetar pentru care se elaborează proiectul de buget, precum și pentru următorii 3 ani, elaborate de organele abilitate;

b) cadrul fiscal-bugetar cu prognozele bugetare și politica fiscal-bugetară, precum și cadrul de cheltuieli pe termen mediu*);

c) prevederile acordurilor de împrumuturi interne sau externe încheiate, ale memorandumurilor de finanțare sau ale altor acorduri internaționale, semnate și/sau ratificate;

d) politicile și strategiile sectoriale și locale, precum și prioritățile stabilite în formularea propunerilor de buget;

e) propunerile de cheltuieli detaliate ale ordonatorilor de credite din subordine;

f) programele întocmite de către ordonatorii principali de credite în scopul finanțării unor acțiuni sau ansamblu de acțiuni, cărora le sunt asociate obiective precise și indicatori de rezultate și de eficiență; programele sunt însoțite de estimarea anuală a performanțelor fiecărui program, care trebuie să precizeze: acțiunile, costurile asociate, obiectivele urmărite, rezultatele obținute și estimate pentru anii următori, măsurate prin indicatori preciși, a căror alegere este justificată;

g) programele de dezvoltare economico-socială în perspectiva ale unității administrativ-teritoriale, în concordanță cu politicile de dezvoltare la nivel național, regional, județean, zonal sau local.

Art. 36: (1) Veniturile și cheltuielile se grupează în buget pe baza clasificăției bugetare aprobate de Ministerul Finanțelor Publice.

Conținutul și structura bugetelor

(1) Veniturile și cheltuielile se grupează în buget pe baza clasificăției bugetare aprobate de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Veniturile sunt structurate pe capitole și subcapitole, iar cheltuielile pe părți, capitole, subcapitole, titluri, articole, precum și alineate și paragrafe, după caz.

(2[^]1) Bugetele structurate potrivit alin. (2) se aprobă și pe secțiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 50 și 51*).

(3) Cheltuielile prevăzute în capitole și articole au destinație precisă și limitată.

(4) Numărul de personal, permanent și temporar, precum și fondul salariilor de bază se aprobă distinct, prin anexa la bugetul fiecărei instituții publice. Numărul de salariați aprobat fiecărei instituții publice nu poate fi depășit.

(5) Cheltuielile de capital se cuprind la fiecare capitol bugetar, în conformitate cu creditele de angajament și cu duratele de realizare a investițiilor.

(6) Programele se aprobă ca anexe la bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2).

Având în vedere textele de lege menționate anterior, a rezultat că venitul salarial din cadrul administrației publice locale, inclusiv valoarea normei de hrană, a voucherelor de vacanță, nu trebuie să depășească nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean/viceprimar al Municipiului București. Toate aceste drepturi salariale au fost stabilite în conformitate cu legislația în vigoare, respectându-se cu imperativitate dispozițiile legale prevăzute de lege.

Referitor plata drepturilor salariale cuvenite reprezentând munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, părții au menționat că, timpul de muncă a fost calculat în funcție de numărul de zile lucrătoare, cu scăderea sărbătorilor legale sau a zilelor libere, și a week-end-urilor, pentru ca nici un angajat să nu efectueze muncă peste numărul legal de ore,

Dacă au existat situații în care era necesară suplimentarea timpului de muncă, a personalului sau era necesară prezența la locul de muncă, ca urmare a unor situații prevăzute de art. 21 lit. h din Legea nr. 155/2010 a poliției locale sau situații similare, persoanele care au efectuat timp de muncă suplimentară ca și activitate, au primit timp liber în orice altă zi la alegere sau după nevoile personale.

Referitor la munca prestată în zilele de sărbători legale și în zilele de repaus săptămânal, au fost respectate prevederile legale care acordă sporuri ca și plată pentru timpul lucrat strict în zilele menționate mai sus.

Având în vedere situațiile în care se solicita efectuarea de muncă suplimentară la nivelul Direcției Poliția Locală Sighetu Marmăției, în perioada 17.03.2020-13.05.2020 specifică stării de urgență, și ulterior, a stării de alertă până la data de 08.03.2020, necesitatea efectuării acestei munci era dată mai mult de natura situației impuse și de obligațiile de serviciu primite ca urmare a coordonării operaționale din partea IPJ Maramureș.

Perioada pandemică și situațiile rezultate au necesitat modificarea temporară a planificărilor pentru a putea să fie acoperite anumite nevoi specifice, serviciul fiind efectuat în așa fel încât să se țină cont de timpul de muncă și de timpul de odihnă al persoanelor în cauză, fără a fi nevoie de depășirea timpului legal de muncă prestat.

Referitor la hotărârile atacate, pârâții au menționat că acestea au fost adoptate cu respectarea prevederilor în vigoare, iar cu privire la solicitarea reclamanților, s-a avut în vedere alocarea unor sume de bani pentru norma de hrană a polițistilor locali, astfel, prin art. 3 al HCL nr., s-a aprobat efectuarea unor virări de credite bugetare la „*cap 61.02 — ordine publică și siguranță națională*”, capitol care, a fost majorat cu suma de 14,14 mii lei alocate pentru norma de hrană, în cuantum de 202 lei/lună/persoană - sumă netă, începând cu luna octombrie a anului 2021.

Față de cele mai sus arătate, pârâții au solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă și netemeinică.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 205 din Cod. Proc. civ., Legea nr. 24/2000 privind norme de tehnică legislative, cu modificările și completările ulterioare, Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și toate dispozițiile legale invocate în cuprinsul cererii.

La termenul de judecată din data de 10.10.2024, instanța a dispus citarea părților cu mențiunea de a se exprima cu privire la următoarea chestiune: Dacă este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, cu privire la două aspecte, respectiv:

1. Luând în considerare prevederile art. 50 din OUG nr. 70/2020 se poate considera că dispozițiile art. 53 Decretul nr. 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG nr. 144/2018 se aplică și în cazul, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ?

2. Dacă, având în vedere dispozițiile art. 35 ind. 1 Legea nr. 155/2010, OG nr. 26/1994 și respectiv prevederile art. 18 Legea nr. 153/2017, teză finală, acordarea normei de hrana personalului poliției locale are caracter obligatoriu sau facultativ?

Instanța a apreciat că se impune a se lămuri care este cuantumul acestei norme de hrană, dacă poate fi stabilit la nivel local sau se impun a fi respectate prevederile din HG nr. 171/2015 și Ordinul MDRAP nr. 776/2015?

S-a pus în vedere părților să precizeze și dacă, având în vedere prevederile art. 7 HG nr. 171/2015 este necesară emiterea unei HCL pentru stabilirea unor perioade mai mici de acordare a normei de hrană sau acordarea pe o perioadă mai mică va fi consecința lipsei fondurilor, fără a fi necesară emiterea unei HCL în acest sens?

De asemenea, instanța a mai pus în vedere părților să formuleze propuneri de întrebări în vederea sesizării ÎCCJ, pe aceste aspecte.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Părțile s-au exprimat în scris cu privire la chestiunea de drept în discuție.

Astfel, pârâtul –, a arătat că nu este necesară sesizarea ICCJ având în vedere că prin Decizia nr. 13/2024 au fost soluționate pe fond chestiuni de drept privind interpretarea și argumentarea aplicării dispozițiilor legale referitoare la „indemnizația de hrană” prevăzută de art. 18 din Legea – cadru 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. În concret, s-a făcut referire la faptul că instanța a decis că în conformitate cu reglementarea prevăzută de art. 18 din Legea – cadru 153/2017, indemnizația de hrană nu intră în baza de calcul a indemnizației de concediu de odihnă cuvenite personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici.

De asemenea, s-a mai menționat că în opinia pârâtului dispozițiile art. 53 Decretul nr. 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG 144/2018 se aplică și în cazul polițiștilor locali, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și alte zile în care, în conformitate cu legea, consideră că lucrează, raportat la prevederile art. 35 OUG 114/2018.

Totodată, s-a mai menționat că având în vedere dispozițiile art. 35 ind. 1 din Legea 155/2010, OG 26/1994 și respectiv prevederile art. 8 Legea 153/2017, acordarea normei de hrană personalului poliției locale are caracter facultativ, raportat la acel moment, caracterul obligatoriu fiind acordat începând cu data de 01.10.2023.

De asemenea, s-a apreciat că norma de hrană poate fi stabilită la nivel local, raportat la prevederile art. 35 ind. 1 Legea 155/2010 și nu se impune lămurirea cuantumului normei de hrană prevăzut de prevederile HG 171/2015 și Ordinul MDRAP 776/2015.

În fine, pârâtul a mai arătat că având în vedere prevederile art. 7 HG 171/2015 nu este necesară emiterea unei HCL pentru stabilirea unei perioade mai mici de acordare a normei de hrană sau acordarea pe o perioadă mai mică a acesteia, neemiterea acesteia fiind consecința lipsei fondurilor.

Reclamanții și-au exprimat și ei părerea, în sensul sesizării ICCJ, mai puțin cu privire la prolema 2. Astfel, aceștia au arătat că potrivit dispozițiilor art. 35 ind. 1 Legea 155/2010 acordarea normei de hrană pentru polițiștii locali este facultativă, fiind un drept discreționar al Consiliului Local. În schimb, prin intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, modificată prin OUG 91/2017, în vigoare de la 08.12.2017, se stabilește că acordarea normei de hrană începând cu 01.12.2018 este obligatorie, lunar... personalului poliției locale, care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul OG 26/1994.

Cu privire la prima problemă, respectiv dacă luând în considerare prevederile art. 50 OUG 70/2020, se poate considera că dispozițiile art. 53 Decret 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG 144/2018 se aplică și în cazul polițiștilor locali, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ, reclamanții au arătat pe de o parte, că sunt de acord cu sesizarea, iar pe de altă parte că ar fi discriminatoriu să se facă distincție între polițistul local și cel din cadrul IPJ, în contextul în care ambele categorii de personal au majoritatea atribuțiilor similare în domeniul ordinii publice.

Referitor la problema cuantumului normei de hrană, reclamanții au susținut că acesta nu poate fi stabilit la nivel local, ci doar prin raportare la cuantumul prevăzut de Ordinul MDRAP nr. 776/2015. Totodată, s-a arătat că prin prisma art. 2, 6, 7 HG 171/2015 este necesară emiterea unei hotărâri de consiliu local, pentru includerea în bugetul local a sumei datorate cu titlu de normă de hrană, în sensul că prin hotărârea de consiliu local se aplică dispozițiile legii.

Cu privire la admisibilitatea sesizării

Conform art. 2 alin. (1) OG 62/2024 *dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1* (procese privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal) *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde*

soluționarea pe fond a cauzei respective Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Raportând dispozițiile precitate la datele speței de față, constatăm că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate. Astfel, suntem în prezența unui litigiu ce vizează drepturi salariale ale unor funcționari publici, iar ICCJ nu s-a pronunțat asupra chestiunilor antamate:

1. Luând în considerare prevederile art. 50 OUG 70/2020, se poate considera că dispozițiile art. 53 Decret 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG 144/2018 se aplică și în cazul, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ?

2. Având în vedere dispozițiile art. 35 ind. 1 Legea 155/2010, OG 26/1994 și respectiv prevederile art. 18 Legea 153/2017, teză finală, acordarea normei de hrana personalului poliției locale are caracter obligatoriu sau facultativ, raportat la perioada pentru care se cere acordarea acesteia?

3. Care este cuantumul acestei norme de hrană – poate fi stabilit la nivel local sau se impun a fi respectate prevederile din HG 171/2015, Ordinul MDRAP 776/2015?

4. Având în vedere prevederile art. 7 HG 171/2015 – este necesară emiterea unei hotărâri de Consiliu Local pentru stabilirea unor perioade mai mici de acordare a normei de hrană sau acordarea pe o perioadă mai mică va fi consecința lipsei fondurilor, fără a fi necesară emiterea unei HCL în acest sens?

Este adevărat că respectivele chestiuni nu sunt de noutate și nici de o complexitate ridicată, însă raportat la dispozițiile legale, care prevăd obligativitatea sesizării, în pofida neîndeplinirii acestor cerințe, Tribunalul apreciază că se impune sesizarea ICCJ pentru a da o lămurire de principiu chestiunilor de drept.

În sensul celor de mai sus, Tribunalul reține că soluționarea cauzei depinde de modalitatea de soluționare a respectivelor chestiuni de drept.

Raportat la cele de mai sus, constatăm că sunt îndeplinite condițiile legale în vederea sesizării.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept

Opinia completului de judecată este în sensul că se impune a se recunoaște și polițiștilor locali dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ, acordarea normei de hrană la nivelul prevăzut prin HG având caracter obligatoriu, iar acordarea acesteia pentru o perioadă mai mică se impune a fi prevăzută printr-o hotărâre de CL.

Raportat la ansamblul celor de mai sus, în temeiul art. 2 alin. (2) OUG 62/2024 și respectiv art. 520 alin. (1) Cod proc. Civ., va dispune sesizarea ICCJ pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Luând în considerare prevederile art. 50 OUG 70/2020, se poate considera că dispozițiile art. 53 Decret 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG 144/2018 se aplică și în cazul, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus

săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ?

2. Având în vedere dispozițiile art. 35 ind. 1 Legea 155/2010, OG 26/1994 și respectiv prevederile art. 18 Legea 153/2017, teză finală, acordarea normei de hrana personalului poliției locale are caracter obligatoriu sau facultativ, raportat la perioada pentru care se cere acordarea acesteia?

3. Care este cuantumul acestei norme de hrană – poate fi stabilit la nivel local sau se impun a fi respectate prevederile din HG 171/2015, Ordinul MDRAP 776/2015?

4. Având în vedere prevederile art. 7 HG 171/2015 – este necesară emiterea unei hotărâri de Consiliu Local pentru stabilirea unor perioade mai mici de acordare a normei de hrană sau acordarea pe o perioadă mai mică va fi consecința lipsei fondurilor, fără a fi necesară emiterea unei HCL în acest sens?

Totodată, în temeiul art. 520 alin. (2) Cod proc. Civ. va dispune suspendarea judecării cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 Cod proc. civ. și respectiv art. 2 (1) OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu următoarele chestiuni de drept:

1. Luând în considerare prevederile art. 50 OUG 70/2020, se poate considera că dispozițiile art. 53 Decret 195/2020, raportat la art. 35 alin. (1) și (2) OUG 144/2018 se aplică și în cazul polițiștilor locali, aceștia având dreptul la remunerarea muncii suplimentare, prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, în aceleași condiții cu polițiștii din cadrul IPJ?

2. Având în vedere dispozițiile art. 35 ind. 1 Legea 155/2010, OG 26/1994 și respectiv prevederile art. 18 Legea 153/2017, teză finală, acordarea normei de hrana personalului poliției locale are caracter obligatoriu sau facultativ, raportat la perioada pentru care se cere acordarea acesteia?

3. Care este cuantumul acestei norme de hrană – poate fi stabilit la nivel local sau se impun a fi respectate prevederile din HG 171/2015, Ordinul MDRAP 776/2015?

4. Având în vedere prevederile art. 7 HG 171/2015 – este necesară emiterea unei hotărâri de Consiliu Local pentru stabilirea unor perioade mai mici de acordare a normei de hrană sau acordarea pe o perioadă mai mică va fi consecința lipsei fondurilor, fără a fi necesară emiterea unei HCL în acest sens?

În temeiul art. 520 alin. (2) Cod proc. civ. dispune suspendarea cauzei, până la soluționarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac în ceea ce privește chestiunea sesizării.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării, în ceea ce privește respectiva măsură.

Pronunțată astăzi,, și pusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

Red...../

Tred. /